Nr. 7, 14. årgang, juli 2011

Pris 25 kr.

NYT FRA

HARE KRISHNA

GOVINDA ÅBNER

EN SWAMI OG HANS FAR

ISKCON'S GRUNDLÆGGELSE

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Govinda åbner

Vi er nødt til at ønske et stort til lykke denne gang: Den nye Govinda i København er åbnet på Åboulevard 7!

Jagadwala og Pundarika Dasa har arbejdet hårdt i mange måneder for at etablere et professionelt nyt Govinda-køkken. Nu er det hele klart, og man er velkommen til at hente *prasadam* på alle hverdage.

Govinda er altså et spændende nyt vegetarisk take-away sted i København med grønsagsretter, risretter, supper og lækre snacks. Retterne er tilberedt udelukkende med kvalitetsråvarer efter bedste Hare Krishna-stil.

Åbningstider:

Mandag – fredag: 11.30 - 20.00
Lørdag – søndag: lukket

Daglig menu:

dagens suppe, 2 grønsagsretter, ris, salat, humus, pakora, chutney, papadam.

Priser:

suppe m. brød: 29 kr.
dagens menu, 2 retter, frit valg: 55 kr.
dagens menu, 3 retter, frit valg: 75 kr.
dagens menu, 4 retter: 92 kr.
pakora, indbagte grøntsager m. chutney: 34 kr.
indiske snackbrød (papadam): 9 kr.
humus (mosede krydrede kikærter): 26 kr.
salat m. dressing: 24 kr.
Også catering til større selskaber og virksomheder.

Adresse:

Åboulevard 7, st th., 1635 København K (lige ved søerne med gode parkeringsmuligheder. Bus nr. 12 og 66 standser ved døren. Forum metrostation ligger 3 minutters gang derfra)
Tlf. 32140362
E-mail: info@govinda.dk ॐ

Forsidebillede Lige da bladet skulle til i trykken, gik nyheden verden rundt, at Radhanatha Swami netop havde mødtes med Præsident Obama. Vi tillod os at sætte billedet af dem på forsiden uden yderligere kommentarer (mere derom i næste blad). I dette nummer må vi nøjes med at læse Radhanatha Swami fortælle om sin far på side 9.

I dette nummer

Redaktionelt	2
Srila Prabhupadas side	3
Vi skal kalde samfundet for ISKCON	6
En swami og hans far	9
Min største åndelige oplevelse	12
Harinama i Kashmir	13
Arbejde under udførelse	14
Mangler der mad i verden?	15
Krishnabevidste projekter	17
Notitser	19
Ordliste	20
Børneside	21
Ostedronning med tomatsovs	22
Gaura Nitais ønskeliste	23

'*Nyt fra Hare Krishna*' udgives af Det Internationale Samfund for Krsnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.

© Copyright 2011, alle rettigheder forbeholdes.

ISSN 1600-0153
Redaktion:
Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk
Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk
Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse Tlf.: 59271930
Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119
Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

Srila Prabhupadas side

Perfekte spørgsmål, perfekte svar, 5

Her fortsætter oversættelsen af Perfect Questions, Perfect Answers, en bog fra midten af 1970'erne, hvor Srila Prabhupada udspørges om Krishna-bevidsthed af en aspirerende hengiven, Bob Cohen. Vi er midt i et afsnit, der blev optaget den 28. februar 1972.

Bob: Herren Caitanya – var Han en anden slags *guru* end dig?

Srila Prabhupada: Nej, nej. *Guruer* kan ikke af være forskellige slags. Alle *guruer* er af samme slags.

Bob: Men Han var også på samme tid en inkarnation?

Srila Prabhupada: Ja, Han er Krishna Selv, men Han repræsenterer *guruen*.

Bob: Ja, det forstår jeg. Men så...

Srila Prabhupada: Fordi Krishna var Gud, forlangte Han:

sarva-dharman parityajya
mam ekam saranam vraja
[Bg. 18.66]

"Opgiv alle forskellige slags religion og blot overgiv dig til Mig." Men folk misforstod Ham. Derfor kom Krishna igen som en *guru* og lærte folk, hvordan man overgiver sig til Krishna.

Syamasundara: Siger Han ikke i *Bhagavad-gita*: "Jeg er den åndelige mester"?

Srila Prabhupada: Jo, Han er den oprindelige åndelige master, for han blev accepteret som åndelig mester af Arjuna. Så hvad er problemet? *Sisyas te 'ham sadhi mam tvam prapannam* [*Bg*. 2.7]. Arjuna sagde til Herren: "Jeg er Din discipel og en sjæl overgivet til Dig. Vær god at instruere mig." Så hvordan bliver Arjuna Hans discipel, medmindre Han er en åndelig mester? Han er den oprindelige *guru. Tene brahma hrda ya adi-kavaye* [*SB* 1.1.1]: "Det er udelukkende Ham, der først bibragte den vediske viden i hjertet på Brahma, det første skabte væsen." Derfor er Han den oprindelige *guru*.

Bob: Krishna.

Srila Prabhupada: Ja, Han er den oprindelige *guru.* Dernæst er Hans discipel Brahma en *guru*, hans discipel Narada er derefter en *guru*, hvorefter hans discipel Vyasa er en *guru*. På denne måde er der en *guru-parampara* [discipelrække af *guruer*]. *Evam parampara-praptam* [Bg. 4.2]: den transcendentale viden modtages gennem discipelrækken.

Bob: Så en *guru* får sin viden gennem discipelrækken, ikke direkte fra Krishna? Får du nogen viden direkte fra Krishna?

Srila Prabhupada: Ja, Krishnas direkte instruktion er der: *Bhagavad-gita*.

Bob: Ja, jo, men...

Srila Prabhupada: Men man er nødt til at lære den gennem discipelrækken, ellers vil man misforstå den.

Bob: Men for nærværende får du ingen viden direkte fra Krishna? Den kommer gennem discipelrækken fra dine bøger?

Srila Prabhupada: Der er ingen forskel. Hvis jeg for eksempel siger, at dette er en blyant. Hvis du siger til ham: "Der er en blyant," og han siger det videre til en anden mand: "Dette er en blyant," hvad er da forskellen på hans instruktion og min instruktion?

Bob: Krishnas nåde tillader dig at vide det nu?

Srila Prabhupada: Du kan også få Krishnas nåde forudsat, at den bliver givet, som den er. Ligesom vi underviser i *Bhagavad-gita*. I *Bhagavad-gita* anbefaler Krishna:

sarva-dharman parityajya
mam ekam saranam vraja
[Bg. 18.66]

"Opgiv blot alle former for religion og bare overgiv dig til Mig." Nu siger vi, at du skal opgive alt og overgive dig til Krishna. Derfor er der ingen forskel på Krishnas instruktion og vores instruktion. Der er ingen afvigelse. Så hvis man får viden på denne fuldkomne måde, er det lige så godt som at få instruktion fra Krishna direkte. Vi ændrer ingenting.

Bob: Når jeg beder med ærbødighed og tro, hører Krishna mig så?

Srila Prabhupada: Ja.

Bob: Fra mig til Ham?

Srila Prabhupada: Ja. Fordi Han er inde i dit hjerte, hører Han dig altid, uanset om du beder eller ikke beder. Når du laver noget dumt, hører han dig også. Og når du beder, er det meget godt og velkomment.

Bob: Lyder bøn højere end dumheder i Krishnas øre?

Srila Prabhupada: Nej. Han er helt fuldkommen. Han kan høre alt. Selv hvis du ikke taler, selv hvis du blot tænker: "Jeg vil gøre det," hører Han dig. *Sarvasya caham hrdi sannivistah* [*Bg*. 15.15]: Krishna sidder i alles hjerte.

Bob: Men man bør bede, ikke sandt?

Srila Prabhupada: At bede, det er ens pligt.

Bob: Hvis pligt?

Srila Prabhupada: Alle levende væseners. Det er den eneste pligt. *Eko bahunam yo vidadhati kaman* (*Katha Upanisad* 2.2.13). Det er Vedaernes udtalelse.

Bob: Hvad betyder det?

Srila Prabhupada: Han giver alt til alle. Han giver alle mad. Så Han er Faderen. Så hvorfor skal du ikke bede: "Fader, giv mig dette?" Ligesom der står i den kristne bibel: "Fader, giv os vort daglige brød." Det er godt. De accepterer den Højeste Fader. Men voksne børn bør ikke bede om ting fra faderen. Snarere skal de være parate til at tjene faderen. Det er *bhakti* [hengiven tjeneste].

Bob: Du besvarer mine spørgsmål helt fantastisk [alle ler varmt].

Srila Prabhupada: Mange tak.

Bob: Kan jeg stille dig et andet spørgsmål nu?

Srila Prabhupada: Ih ja!

Naturens tre kvaliteter

Bob: Jeg har læst om de tre kvaliteter (lidenskab, uvidenhed og godhed) i livet. Jeg kunne godt tænke mig, hvis du kunne forklare noget om dette, specielt hvad der menes med uvidenheden og godhedens kvaliteter.

Srila Prabhupada: I godhed kan man forstå tingene, som de er. Man har kundskab og kan vide, at Gud findes, at denne verden er skabt af Ham og så mange andre ting, virkelige ting som for eksempel, at Solen er dette, Månen er dette osv. Man har fuldkommen viden. Hvis man har en vis viden, selv om den ikke er fuldkommen, er det godhed. Og i lidenskab identificerer man sig med sin materielle krop og forsøger at tilfredsstille sine sanser. Det er lidenskab. Og uvidenhed er dyreliv. I uvidenhed ved man ikke, hvad Gud er, hvordan man bliver lykkelig, eller hvorfor vi er i denne verden. Hvis man for eksempel tager et dyr med til slagteriet, følger det med. Dette er uvidenhed. Men et menneske protesterer. Hvis en ged skal slås ihjel om fem minutter, men man giver den en tot græs, er den lykkelig, fordi den æder. Den er ligesom et barn. Selv hvis man har planer om at slå det ihjel, er det glad og ler, fordi det er uskyldigt. Det er uvidenhed.

Bob: Hvordan man er i disse kvaliteter, bestemmer ens *karma.* Er det rigtigt?

Srila Prabhupada: Ja, ens aktiviteter forurenes ifølge hvordan man omgås med naturens kvaliteter.

karanam guna-sango 'sya
sad-asad-yoni-janmasu
[Bg. 13.22]

Et menneske får en højere eller lavere fødsel i overensstemmelse med, hvordan det omgås med *gunaerne* eller naturens kvaliteter.

Bob: At bedrage og den slags, hvilken kvalitet er det?

Srila Prabhupada: Bedrag er en blanding af lidenskab og uvidenhed. Lad os sige, at en mand snyder en anden mand. Det betyder, at han vil gerne have noget. Han er lidenskabelig. Men hvis han begår mord, ved han ikke, at han kommer til at lide for det, så det er en blanding af lidenskab og uvidenhed.

Bob: Og når man hjælper en anden person?

Srila Prabhupada: Det er godhed.

Bob: Hvorfor er det godhed? Hvad slags intelligens er det? Jeg mener, hvilken viden repræsenterer det? Du sagde, at godhed er, når man har viden.

Srila Prabhupada: Ja.

Bob: Intelligens

Srila Prabhupada: Ja.

Bob: Så at hjælpe en anden person?

Srila Prabhupada: Det betyder, at han er uvidende, og du forsøger at oplyse ham.

Bob: Så at give intelligens...

Srila Prabhupada: Ja, det er godhed.

Bob: Og hvad med bare at hjælpe?

Srila Prabhupada: Det er også godhed.

Bob: Hvis en tigger ingenting har, og man giver ham almisser...

Srila Prabhupada: Det kan stadigvæk være godhed. Men på jeres Bowery Street [i New York] giver folk velgørenhed, og med den går en mand hen og køber en flaske vin og drikker den og vælter om på gaden [alle ler]. Så det er velgørenhed. Men det er ikke godhed. Det er uvidenhed.

Bob: Velgørenhed er uvidenhed?

Srila Prabhupada: Der er tre slags velgørenhed – en god, en lidenskabelig og en uvidende. Godhed er at give velgørenhed, hvor velgørenhed skal gives. Ligesom denne Krishna-bevidsthedsbevægelse – hvis nogen giver velgørenhed til denne bevægelse, er det godhed, fordi det spreder Krishna-bevidsthed. Det er godhed. Hvis man giver velgørenhed for at få noget til gengæld, er det lidenskab. Og hvis man giver velgørenhed på et forkert sted og tidspunkt uden respekt og til en uværdig person ligesom manden på Bowery, er det uvidenhed. Men Krishna anbefaler:

yat karosi yad asnasi
yaj juhosi dadasi yat
[Bg. 9.27]

"Alt, hvad du gør, alt, hvad du spiser, alt, som du ofrer og giver bort såvel som alle askeser, du udfører, bør gøres som en ofring til Mig." Hvis Krishna tager imod det, er det fuldkommenheden af velgørenhed. Eller hvem som helst, der er repræsentant for Krishna – hvis han tager imod det, er det fuldkommenhed.

Bob: Og hvad slags velgørenhed er det, når man giver mad til en, der er sulten?

Srila Prabhupada: Tja, det kommer an på omstændighederne. Hvis en læge for eksempel har forbudt sin patient at indtage fast føde, og hvis patienten beder: "Giv mig noget fast føde," og du giver ham fast føde i velgørenhed, gør du intet godt for ham. Det er uvidenhed.

Bob: Er de hengivne hævet over *karma*? Føler disse hengivne *karma*? Arbejder de i disse kvaliteter? Er de i godhedens kvalitet?

Srila Prabhupada: De er over godhed. *Suddha-sattva*. De hengivne er ikke i denne materielle verden. De er i den åndelige verden. Det står i *Bhagavad-gita*:

mam ca yo 'vyabhicarena
bhakti-yogena sevate
sa gunan samatityaitan
brahma-bhuyaya kalpate
[Bg. 14.26]

["Den, der engagerer sig fuldt ud i hengiven tjeneste, og som ikke falder ned under nogen omstændigheder, sætter sig med det samme ud over den materielle naturs kvaliteter og kommer således til Brahman-niveauet."] Hengivne er hverken i godhed, lidenskab eller uvidenhed. De er transcendentale til alle disse kvaliteter.

Bob: Når en hengiven, der er meget trofast, dette stadie?

Srila Prabhupada: Ja, en hengiven…Du kan blive en hengiven, ligesom de er blevet det. Det er ikke spor svært. Du skal blot engagere dig i Herrens transcendentale kærlighedstjeneste. Det er alt.

Bob: Jeg vil gerne have mere viden om Gud og være i stand til at mærke Guds nærvær mere. Grunden er, at jeg synes, at mit liv har megen lidt mening uden dette.

Srila Prabhupada: Ja. Hvis man forspilder denne menneskelige livsform, er det et stort tab. Det er en stor chance, der gives til det levende væsen for at komme ud af den materielle tilværelses indvikling.

Bob: Jeg er taknemmelig for at have kunnet stille disse spørgsmål…

Srila Prabhupada: Ja, du kan lære mere og mere.

Bob: Men jeg har stadig…mine forbindelser derhjemme. Ægteskab er…Jeg er forlovet....

Srila Prabhupada: Nej, nej. Der er så mange ægteskaber. [Srila Prabhupada peger på Syamasundara] Han er gift. Ægteskab er ingen hindring. Jeg fortalte dig, at der er fire livsordener i åndeligt liv: *brahmacari*, *grhastha*, *vanaprastha* og *sannyasa*. Så efter *brahmacari*-livet kan man gifte sig. Det er ikke obligatorisk. Man kan fortsætte som *naisthika-brahmacari* hele livet. Men en *brahmacari* kan gifte sig. Og efter ægteskabet er der *vanaprastha*-livet. Det betyder, at man er en lille smule hævet over familien. Manden og konen lever hver for sig. På det tidspunkt er der intet sexliv. Når man så er helt forsagende og utilknyttet til familielivet, tager man *sannyasa*.

Bob: Glemmer man da fuldstændigt sin hustru?

Srila Prabhupada: Ja. At glemme er ikke svært, hvis man forsøger at glemme. Ude af syne, ude af sind [alle ler]. Ligesom jeg har min hustru, børn, børnebørn – alting. Men ude af syne, ude af sind, det er alt. Derfor *vanaprastha*, *sannyasa* – alt er dygtigt arrangeret i det vediske system. (Fortsættes i næste nummer) ॐ

Vi skal kalde samfundet for ISKCON

Af Satsvarupa Dasa Goswami

Det er i år 45 år siden, at Srila Prabhupada stiftede ISKCON i juli 1966 i New York. Satsvarupa Maharaja fortæller i Srila Prabhupada Lilamrta, hvad der skete.

”Vi skal kalde vores selskab for ISKCON.” Prabhupada havde leet spøgefuldt, da han første havde dannet akronymet.

Han havde igangsat det juridiske arbejde med registreringen i foråret, da han stadig boede på Bowery. Men selv før da havde han talt om sit ”Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed” Udtrykket havde allerede figureret i breve til Indien og i [avisen] The Village Voice. En ven havde foreslået en titel, der faldt lettere for vesterlændinge: ”Internationalt Samfund for Gudsbevidsthed.” Men Prabhupada havde insisteret på ”Krishna-bevidsthed”. ”Gud” var et vagt udtryk, imens Krishna var præcist og videnskabeligt. ”Gudsbevidsthed” var åndeligt svagere og mindre personligt. Og hvis folk i Vesten ikke vidste, at Krishna var Gud, skulle det Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed nok fortælle dem det ved at sprede Hans herligheder ”i hver by og landsby”.

”Krishna-bevidsthed” var Prabhupadas egen gengivelse af en sætning fra Srila Rupa Goswamis *Padyavali*, der var skrevet i det 16. århundrede. *Krsna-bhakti-rasa-bhavita*: ”at være absorberet i den bløde smag af hengiven tjeneste til Krishna.”

Men at registrere ISKCON lovformeligt som en almennyttig, skattefri religion krævede penge

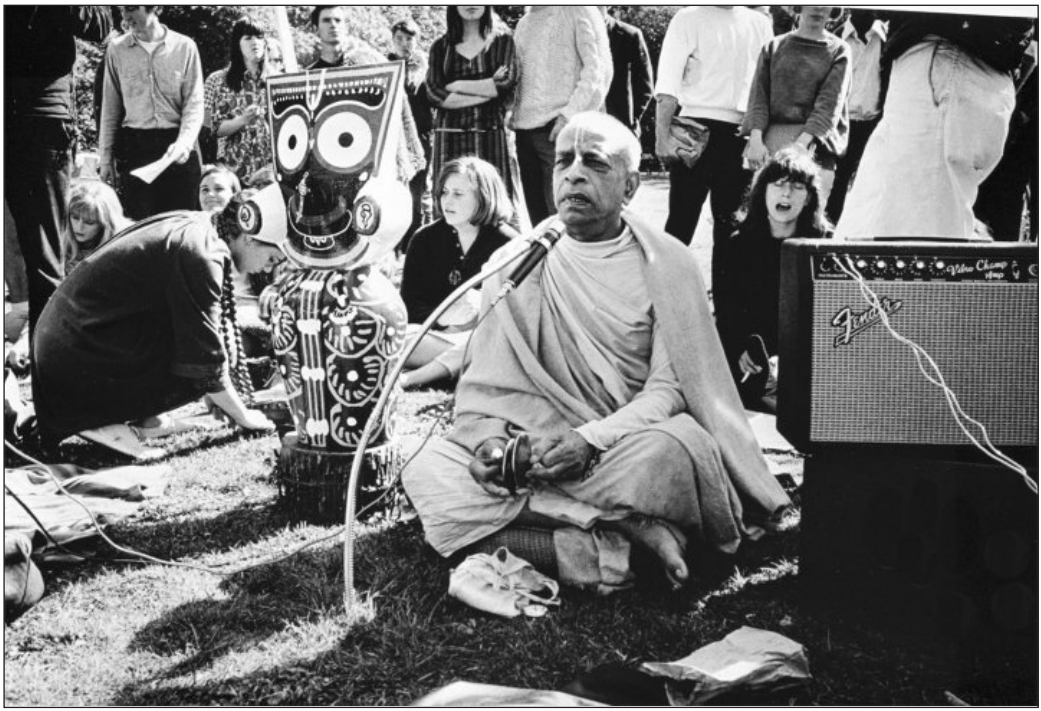

og en advokat. Carl Yeargens havde allerede en vis erfaring med at danne religiøse, politiske og sociale velfærdsgrupper, og da han havde mødt Prabhupada på Bowery, havde han sagt ja til at hjælpe. Han havde sat sig i forbindelse med sin advokat, Stephen Goldsmith.

Stephen Goldsmith, en jødisk advokat med kone, to børn og et kontor på Park Avenue, interesserede sig for åndelige bevægelser. Da Carl fortalte ham om Prabhupadas planer, blev han med det samme fascineret af ideen om at stifte et religiøst selskab for en indisk swami. Han besøgte Prabhupada på 26 Second Avenue, og de diskuterede registrering, skattefritagelse, Prabhupadas immigrationsstatus og Krishna-bevidsthed. Mr. Goldsmith besøgte Prabhupada flere gange. En dag kom han med sine børn, der kunne lide "suppen", Swami lavede. Han begyndte at deltage i aftenklasserne, hvor han ofte var den eneste, der ikke var hippie. En aften efter at have færdiggjort hele det juridiske grundarbejde til procedurerne for registreringen kom Mr. Goldsmith til Prabhupadas klasse og *kirtana* for at få underskrifter fra bestyrelsesmedlemmerne i det nye selskab.

11. juli 1966

Prabhupada holder foredrag.

Mr. Goldsmith sidder på gulvet nær døren i bukser, skjorte og slips og lytter alvorligt til klassen på trods af den distraherende trafikstøj fra nabolaget. Prabhupada har forklaret, hvordan visse intellektuelle vildleder uskyldige mennesker med ikke-hengivne fortolkninger af *Bhagavad-gita*, og nu drager han i anerkendelse af advokatens respektable tilstedeværelse, og som om han vil fange Mr. Goldsmiths opmærksomhed endnu mere, ham ind i emnet i foredraget.

"Jeg vil give jer et praktisk eksempel på, hvordan ting kan mistolkes. Ligesom vores præsident, Mr. Goldsmith, han ved, at dygtige advokater kan gøre så mange ting med fortolkninger. Da jeg var i Calcutta, vedtog regeringen en lejeskat, og en dygtig advokat ændrede det hele med sin fortolkning. Regeringen blev nødt til at lave loven om, for formålet blev forpurret af denne advokats fortolkning. Så vi vil ikke have Krishnas formål, for hvilket *Bhagavad-gita* blev talt, forpurret. Men uautoriserede personer forsøger at forpurre Krishnas formål. Derfor er det uautoriseret.

Godt, Mr. Goldsmith, du kan spørge om det, du vil."

Mr. Goldsmith rejser sig op, og til alle de forsamledes overraskelse taler han kort og beder om underskrivere på en registreringsformular til Swamis nye religiøse bevægelse.

Prabhupada: "De er her. Du kan tage adresserne nu."

Mr. Goldsmith: "Jeg kan tage dem nu, ja."

Prabhupada: "Ja, du kan. Bill, du kan give din adresse. Og Raphael, du kan give din. Og Don... Roy... Mr. Greene."

Imens mødet går i opløsning, kommer de, der er blevet bedt om at underskrive som bestyrelsesmedlemmer, frem og venter i det lille butikslokale på flygtigt at gennemse siderne, som advokaten har taget frem fra sin tynde attachémappe, og underskrive, hvor han beder om det. Ikke en eneste sjæl blandt dem er dedikeret til Krishna-bevidsthed.

Mr. Goldsmith får det nødvendige antal sympatisører med nok respekt for Swamien til at ville hjælpe ham. De første bestyrelsesmedlemmer, der vil bestride hvervet i et år, "indtil selskabets første årlige møde," er Michael Grant (der giver sit navn og adresse uden overhovedet at læse dokumentet), Mikes kæreste Jan og James Greene. Ingen forestiller sig seriøst at påtage sig nogle formelle pligter som bestyrelsesmedlemmer for et religiøst samfund, men de er glade for at hjælpe Swamien ved underskrive hans spirende samfund til juridisk at eksistere. Ifølge loven skal en ny gruppe bestyrelsesmedlemmer bestride hvervet i det andet år. De er Paul Gardiner, Roy og Don. Bestyrelsesmedlemmerne for det tredje år er Carl Yeargens, Bill Epstein og Raphael.

Ingen af dem ved nøjagtigt, hvad den lille stak juridisk formulerede ark betyder bortset fra, at "Swamiji stifter et selskab."

Hvorfor?

Af hensyn til skattefritagelse, hvis nogen skulle give en stor donation, og for andre fordele, som et officielt religiøst samfund har.

Men disse formål virker næppe presserende eller sågar relevante i den nuværende situation. Hvem skulle give donationer? Bortset fra måske Mr. Goldsmith er der ingen af dem, der har penge.

Men Prabhupada planlægger for fremtiden, og han planlægger meget mere end blot skattefritagelse. Han forsøger at tjene sine åndelige forgængere og opfylde skrifternes forudsigelse om en åndelig bevægelse, der skal blomstre i 10.000 år midt i Kalis tidsalder. Inden for den umådelige Kali-tid (et tidsrum på 432.000 år) er 1960erne blot et ubetydeligt øjeblik.

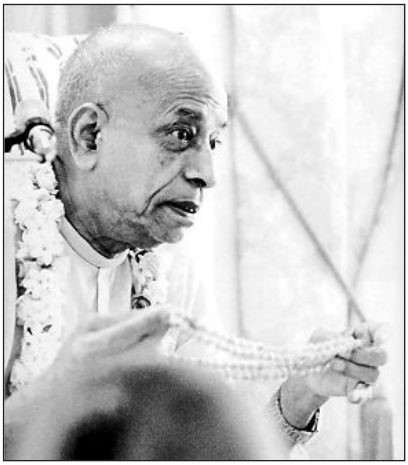

Vedaerne fortæller, at universets tid roterer gennem et kredsløb på fire "årstider" eller *yugaer*. Kali-yuga er den værste tid, hvor alle menneskenes åndelige kvaliteter mindskes, indtil menneskeheden til sidst er reduceret til en dyrisk civilisation, der er blottet for nogen form menneskelig anstændighed. Imidlertid forudsiger den vediske litteratur en gylden tidsalder med åndeligt liv, der begynder med Herren Caitanyas komme og varer i 10.000 år, en strømning, der går imod Kali-yugas malstrøm. Med en vision, der flyver højt helt frem til tidsalderens afslutning og længere end det, og alligevel med begge fødder solidt plantet på jorden på Second Avenue har Prabhupada startet et Internationalt Samfund for Krishna-bevidsthed. Han har mange praktiske pligter: huslejen skal betales, hans samfund skal registreres, og han skal berede vejen for en blomstrende verdensomspændende menighed af hengivne. Men alligevel ser han ikke denne beskedne begyndelse som en begrænsning for det større omfang af hans guddommelige mission. Han ved, at alt afhænger af Krishna, så om det lykkes for ham eller ej, er op til den Højeste. Hans pligt er kun at gøre et forsøg.

Ingen af underskriverne kunne se noget umiddelbart konkret ved Swamiens drøm. Han arbejdede selvfølgelig under meget begrænsede omstændigheder. "Det vigtigste tilbedelsessted på 26 Second Avenue i byen, kommunen og staten New York" var det eneste center for Det Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed. Ikke desto mindre insisterede Prabhupada på, at han ikke var på 26 Second Avenue, New York. Hans syn var transcendentalt. Hans Guru Maharaja havde forladt de traditionelle hellige steder for at prædike i byer som Calcutta, Bombay og Delhi. Men alligevel plejede Prabhupada at sige, at hans åndelige mester egentlig ikke havde været i disse byer, men var altid i Vaikuntha, den åndelige verden, på grund af hans fordybelse i hengiven tjeneste.

På samme måde var tilbedelsesstedet på 26 Second Avenue ikke et butikslokale i New York, en tidligere antikvitetsforretning. Butikken og lejligheden var blevet åndeliggjort og var nu et transcendentalt tilflugtssted. "Hele samfundet" kunne komme her, hele verden kunne søge tilflugt her på tværs af race eller religion. Hvor simpel, lille og forarmet den end var, betragtede Prabhupada butikslokalet som "et helligt sted for transcendentale lege, dedikeret til Krishnas Personlighed." Det var et verdenshovedkvarter, et forlag, et helligt pilgrimssted og et center, hvorfra en hær af hengivne kunne udgå og synge Guds hellige navne på alle gader i verden. Hele universet kunne få Krishna-bevidsthed fra Det Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed, der begyndte her. ॐ

En swami og hans far

Af Radhanatha Swami

Skrevet den 18. juni 2011 af Radhanatha Swami om hans far i anledning af fars dag.

For nylig blev jeg velsignet med muligheden for at have en samtale med Dr. Cornel West, en genial tænker og en person, jeg er kommet til at betragte som en dybtfølt ven og åndelig bror. Blandt de mange dybe ting Dr. West talte om denne aften på Princeton, sagde han én ting, der slog mig dybt. "Jeg er, hvem jeg er," sagde han, "fordi nogen elskede mig." Som jeg tænkte over hans ord, glimtede billeder af forskellige vejledere og lærere i mit sind. Jeg tænkte på alle disse kærlige sjæle, som har strakt deres hånd ud til mig gennem årene. Nogle af dem var verdensberømte åndelige ledere. Andre var eneboere i ukendte huler og jungler, mens atter andre var almindelige mennesker. Men Dr. Wests udtalelse bragte især ét ansigt frem i mit sind: min far, en beskeden og fantastisk mand ved navn Jerry Slavin.

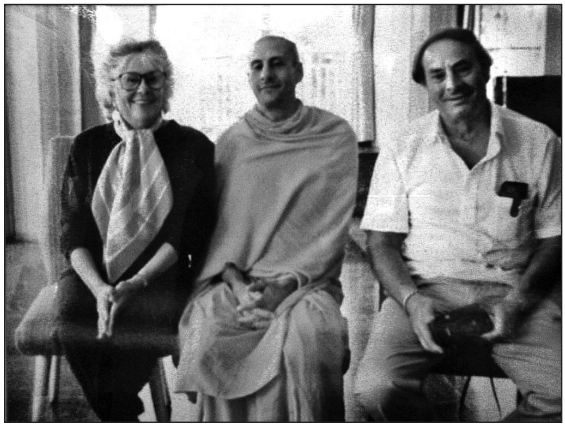

Radhanatha swami og hans forældre.

Han er jødisk, men ikke specielt religiøs. Snarere udtrykte han sin tro på Gud gennem sin taknemmelighed, venlighed og hengivenhed over for sin familie. Han voksede op under den store depression og måtte forlade skolen i en alder af femten for at arbejde for at hjælpe sine forældre. Som resultat har han lige siden sin barndom oprigtigt værdsat hårdt arbejde og opretholdelse af sin familie. Han og min elskede mor, Idelle, ønskede det bedste for deres tre sønner, men de passede også på ikke at forkæle os.

I 1958 investerede min far alt, hvad han havde, i et forretningseventyr og blev den største bilforhandler i Chicago for Fords nye mærke Edsel. Men salget af Edsel styrtdykkede, og min far styrede imod konkurs. Jeg så ham kæmpe og have lange arbejdsdage for at beskytte os mod fattigdom. Gennem hele kampen husker jeg ikke at have set ham vise svaghed eller bitterhed i sin situation. I stedet forblev han fast besluttet på at fortsætte med at gøre sit bedste og underviste gennem sit eksempel i, hvordan vi skulle være taknemmelige for det, vi havde.

Dagen før jeg skulle rejse hjemmefra til college sagde min far til mig: "Richie, lad os køre en tur sammen." Da vi kørte rundt i de rolige gader i Highland Parks Sherwood Forest, åbnede han sit hjerte. "Søn," begyndte han, "så længe jeg er i live, er jeg altid her for dig." Han stoppede bilen, holdt min hånd og sagde med en stemme, som skælvede: "Som din far forventer jeg, at du gør dit bedste, men uanset om du lykkes eller mislykkes, gør gode gerninger eller dårlige eller endda forråder mig, elsker jeg dig, så længe jeg er i live, og jeg er her for dig. Dette er et løfte, jeg vil leve og dø for at holde. Glem det venligst aldrig." Jeg lyttede overvældet. Jeg vidste, at han mente hvert ord.

Et år senere ville jeg komme til at sætte min fars løfte på prøve langt ud over hans vildeste forventninger. En sommerferie i Europa endte uventet med en ikke fastlagt åndelig søgen, der fik mig til at blaffe i flere år på tre kontinenter som en fattig søgende efter sandheden. Det var

først nogle uger efter, at mine forældre havde ventet, at jeg var kommet hjem for at fortsætte på college, at jeg omsider skrev et brev til dem og fortalte dem om min beslutning om at rejse over land til Indien for at finde mit åndelige kald. Jeg havde skrevet brevet undervejs et sted i Iran uden returadresse. Derefter skrev jeg til dem med uregelmæssige mellemrum, mens jeg boede i huler og sov under træer. Jeg fortalte dem om mit møde med lærere og vejledere, og jeg delte ivrigt og ophidset mine refleksioner og erkendelser. Jeg havde en anelse om, hvor megen sorg min søgen måtte have påført dem, men som teenager kunne jeg ikke begribe omfanget. Og de havde ingen mulighed for at formidle deres følelser til mig.

Da jeg senere på mine rejser slog mig ned for et stykke tid i den hellige landsby Vrindavana og endelig kunne sætte en returadresse på brevet, sendte min far mig et brev, der rystede mig. Hans tårer havde vasket ord og hele passager væk. "Hver dag ser ud til at vare evigt i skyld og bekymring," skrev han. "Hvordan kan jeg leve i viden om, at min søn lever alene i junglens huler uden penge? Hvilke forfærdelige ting har jeg gjort imod dig, siden du har afvist mig?" Jeg følte mig så taknemmelig over min fars kærlighed og hadede det faktum, at jeg var ham årsag til smerte. Samtidigt brændte mit hjerte efter Guds kærlighed på en stærkere måde end noget andet, jeg nogensinde havde oplevet. Jeg søgte mit hjerte for ord, der kunne berolige ham, og skrev et svarbrev til ham. Jeg vidste, at han ikke kunne forstå mit kald, og at mine naive ord sandsynligvis ville gøre mine forældres sorg endnu større. Men jeg havde en enkel tro på, at Gud forstod mit hjerte og ville udstrække en kærlig hånd for at hjælpe dem.

Mange år er gået siden da, og min far er forblevet tro mod sit ord. Nogle gange har han bare for at møde mig kørt med primitive hestetrukne vogne op ad mudrede bjergstier til *asramaen*, hvor jeg boede. Selv om det var svært for ham at forstå mine valg, har han altid elsket og accepteret mig betingelsesløst, og det fortsætter han med at gøre den dag i dag.

For to år siden delte jeg historien om min rejse i bogen The Journey Home. En morgen ringede jeg til min far og spurgte, hvordan han havde det.

"Forfærdeligt", udbrød han.

"Hvad er der galt?" spurgte jeg.

"Jeg kunne ikke sove hele natten."

"Hvad skete der?"

"Jeg læste din bog, før jeg lagde mig til ro."

"Var det så slemt?"

"Det var værre end slemt!" gispede han. "Jeg læste om, hvordan du helt alene på et øde sted var at blive suget ned i kviksand. Du kæmpede desperat i den varme indiske sol. Hvis du var død den dag og forsvundet ned i jorden, ville din mor og jeg have lidt hele vores liv uden nogensinde at få at vide, hvad der var sket med dig."

"Men far," beroligede jeg ham, "det var 40 år siden. Jeg er i sikkerhed nu."

Hans svar var sigende: "Søn, du ikke forstår en fars hjerte."

Jeg indså, at en fars kærlighed og omsorg er tidløs. Alle åndelige veje lærer os vigtigheden af at ære vores forældre. På min egen åndelige rejse blev jeg en *swami* på den hinduistiske *bhakti*-vej. I den hinduistiske tradition er en *swami* en munk, der giver afkald på et fast familieliv for at gøre hele verden til sin familie og kanalisere sin fulde energi til åndelig praksis, hengivenhed til Gud og tjeneste til menneskeheden. Det var svært for mine forældre at forstå dette, men de har aldrig forsøgt at afskrække mig fra det. Med tiden blev de stolte og glade for det liv, jeg havde valgt, langt ud over, hvad jeg kunne forestille mig.

I 1989 besøgte mine forældre mig endelig i Indien for første gang. Det var en forvandlende oplevelse for dem. De forelskede sig i medlemmerne af det samfund, jeg tjener sammen med i Mumbai. Til denne dag anser min far disse mennesker for at være nogle af sine nærmeste venner.

Da min elskede mor gik bort fra denne verden i 2004, ønskede min far, at jeg holdt talen under den jødiske begravelse derhjemme og tog hendes aske til Indien. "Hun var så stolt over det, du laver der," sagde han, "og hun havde

en sådan kærlighed til dine folk." Jeg sænkede hendes aske ned i den hellige Gangesflod under en ceremoni på hendes bred, mens over 3.000 af vores hengivne sang bønner. Jeg bad til, at hendes udødelige selv hurtigt måtte nå den guddommelige kærlighedsnådes hav. Øjeblikket havde dyb betydning for mig. Over 30 år før, da jeg befandt mig så langt hjemmefra, accepterede jeg Ganges som en mor. Det var mens jeg mediterede på hendes bred og i hendes svalende bølger, at jeg blev næret af de hellige velsignelser, der førte mig til min vej. Og nu gennem min fars frisind og venlighed var min biologiske mor og min åndelige mor blevet smukt forenet. Det var en af de mest meningsfulde gaver, min far nogensinde havde givet mig.

Mine forældres uselviske kærlighed og engagement nærede mig og forberedte mig til at modtage min *guru* eller min åndelige fader, Swami Prabhupadas, kærlighed. Mine forældre forberedte jorden, hvor min *guru* såede kimen til sin medfølelse. Hans medfølelse forvandlede mit liv og gjorde det muligt for mig dybt at værdsætte mine forældres kærlighed og den slumrende kærlighed, der er den åndelige essens i hjertet på alle levende væsener.

Med Dr. Wests smukke ord, "er jeg, hvem jeg er", og stræber efter at blive, som jeg ønsker at være, "fordi nogen elskede mig." Lad os på denne fars dag alle vise vores taknemmelighed over for fædrene i vores liv ... og også over for vores dyrebare mødre.

Radhanatha Swami

Min største åndelige oplevelse

Af Lalitanatha Dasa

Følgende er et indlæg, som jeg skrev på opfordring af religion.dk, en hjemmeside under Kristeligt Dagblad, hvor forskellige personer er blevet spurgt om deres største åndelige oplevelser.

Lalitanatha Dasa

Jeg har haft mange åndelige oplevelser, men alligevel er der ingen tvivl om, hvad den største var. Det var ikke de gange, hvor jeg med mange års mellemrum har set UFO'er, selv om de hver gang var meget overraskende og mystiske. Heller ikke deltagelse i spiritistiske seancer, hvor glas på mystisk vis svævede hen over borde og skrev beskeder fra åndepersoner, eller regressioner med pludselige glimt af scener, som jeg aldrig har oplevet i dette liv.

Ikke engang min første direkte erkendelse og oplevelse af Guds eksistens vil jeg kalde for min største åndelige oplevelse. Det var på en stjerneklar aften på en ørkenvej i Arizona, hvor jeg i mange timer håbefuldt ventede på en, der turde samle en vildfremmed blaffer op. Således overladt til mig selv, naturen omkring mig og skæbnen, hvad bedre havde jeg at gøre end at fortsætte med at overveje livet og dets mening? I perioden forud var jeg mere og mere kommet i tvivl om min indgroede ateisme. Den aften endte jeg at måtte indrømme over for mig selv, at Gud må findes. Hvad kunne forklaringen ellers være på de utrolige naturoplevelser og underlige sammentræf, som var gået forud i månederne forinden? Det var en meget varm oplevelse af pludseligt at blive betragtet af en venligt bifaldende, nærmest smilende, kosmisk person. Nærmest som at møde en gammel ven.

Fra da af havde jeg mange åndelige oplevelser. Jeg fik en følelse af formål med eksistensen, som jeg ikke havde haft før. Jeg opdagede bønnens kraft og lærte, at man kan få alt, hvis man beder om det og samtidigt har fuld tro på, at man faktisk får det. En stor åndelig oplevelse, men heller ikke den største.

Den kom først et par år senere. Min søster og jeg tilbragte en dag sammen med at plante træer til et læhegn og sludre om alt muligt. På et tidspunkt bemærkede jeg, at jeg troede på reinkarnation. Det havde vi aldrig talt om før, men den dag gjorde vi det.

Mindre end to uger efter stødte hun på åben gade ind i en munk, der solgte hende en bog, 'Smagen af en anden verden'. Det var en bog fra Hare Krishna, som jeg intet kendte til. Bogen var skrevet af A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, der diskuterede *Bhagavad-gitas* og Vedaernes filosofi. Min søster forstod det ikke. Men der stod noget om reinkarnation, så bogen gik videre til mig.

Jeg blev med det samme slået af den vediske filosofi. Ikke på nogen dramatisk måde – blot af den klare logik. Lige fra allerførste kapitel ('Vi er ikke disse kroppe') gav Prabhupada ikke kun fine rationelle svar på livets spørgsmål, men også den nødvendige viden til at erkende, at VI ER IKKE DISSE KROPPE!

At vi ikke er kroppen, men snarere den uforanderlige iagttager inde i den foranderlige krop, burde i virkeligheden være indlysende for alle. At forvisse sig om dette er såre enkelt og *Bhagavad-gitas* første lære: kroppen ændrer sig hele tiden fra barndom til ungdom til alderdom, men JEG, personen inden i, er altid den samme. Jeg ændrer mig ikke, selv om der stofligt set er tale om helt forskellige kroppe på livets forskellige stadier. Ergo er jeg ikke kroppen, men må være et uforanderligt væsen, der opholder sig i kroppen. Ergo må jeg også leve på den anden side af døden.

(Fortsættes side 14)

Harinama i Kashmir

Af Deena Bandhu Dasa

Deena Bandhu Prabhu fortæller om ISKCON's måske første harinama i det urohærgede Kashmir.

Jankinath Prabhu, der leder vores prædikearbejde i fængslerne, bestemte sig for at tage rundt med en rejsende *sankirtana*-gruppe i sommer. På deres rejse kom de til Prabhupada Asrama i Uddhampur i Jummu, Kashmir, hvor Navayogendra Maharaja sørgede for et bekvemt ophold. Derfra tog de videre til Srinagar i Kashmir, hvor de havde adressen på en discipel af Gopala Krishna Maharaja, Arjuna Syama Prabhu, der ville give dem gode faciliteter til at bo og prædike.

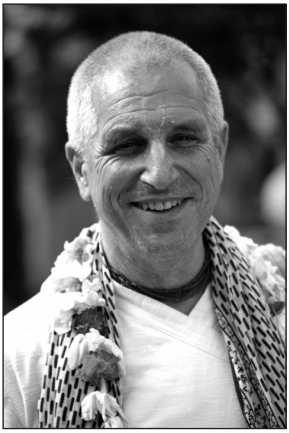

Deena Bandhu Dasa

I udkanten af Srinagar var der en militær kontrolpost. Soldaterne fortalte dem, at det var bedre, at de ikke kørte ind i byen med deres bus, der havde Hare Krishna skrevet hele vejen hen over den. Nogle ville måske blive forstyrret over den og angribe den. Så de fik fat på en taxa og tog hen til en af Navayogendra Maharajas disciple, Sudarsana Prabhu, der står for et lille prædikecenter der. Han tog dem med til Lal Chowk, Srinagars vigtigste basar og det mest spændingsfyldte sted i hele Indien. Da de kom ud af bilen med Srila Prabhupadas bøger, blev de pludseligt inspireret til at have *harinama-sankirtana*.

Så snart de gik i gang med en ekstatisk *harinama*, kom alle for at se, hvad der skete. Butiksfolk såvel som kunder kom ud fra forretningerne, og alle begyndte at smile, da de så de hengivne synge. Folk kom tilmed ud fra kontorerne, og alle var glade for at se Mahaprabhus *sankirtana*. Selv nogle muslimer kom forbi og hilste på dem. De sang over alt på dette historiske sted, imens alle smilede til dem. Pludseligt dukkede et Tv-hold op og filmede, og andre personer fra medierne kom også og tog billeder.

Efter at have gået og sunget omkring en kilometer kom de forbi en muslimsk pigeskole. Pigerne og læreren kom ud for at se dem og omringede dem. De begyndte alle at smile og påskønnede *sankirtanaen*. Selv om det var meget vanskeligt at få disse mennesker til at synge Hare Krishna, hørte de hengivne dem flere gange sige: "Hare Krishna-*wallaerne* er her." Mange gange kunne de overhøre dem sige det hellige navn. Mange soldater kom med deres våben og begyndte med tilfredshed at observere *harinamaen*. De sagde til de hengivne: "Vær ikke bange, vi beskytter jer."

De vendte tilbage til bilen og tog hen til den berømte Dal Sø, hvor man kan leje husbåde, man kan bo i. Igen begyndte de at have *harinama,* og alle var meget glade for at se dem!

Derefter tog de til Arjuna Syama Prabhus hus for at få *prasadam*. Han var mere end glad for at se de hengivne. Et par bengalske hengivne havde været bange for at komme ud af bilen og klaget over, at Jankinath næsten havde fået dem slået ihjel. Jankinath svarede, at vi skal alligevel alle dø en dag, så det er gloriøst at dø på slagmarken og have *harinama*. Arjuna Syama stemte med det samme i med, at det er glorværdigt at dø på slagmarken, mens der ingen ære er i at dø i sengen. Han sluttede sig til dem i en ekstatisk *kirtana* og bespiste dem med god *prasadam*.

Jankinath ringede til Yasomatinandana i Ahmedabad og fortalte ham historien. Han var ude af sig selv af glæde og bemærkede, at det er meget historisk, at der var *harinama* i Lal Chowk i Kashmir. "I dag er Srila Prabhupada meget tilfreds med jer!"

Harinama sankirtana ki jaya! Sri Caitanya Mahaprabhu ki jaya! Srila Prabhupada ki jaya! ॐ

Arbejde under udførelse

Af Sutapa Dasa

Winston Churchill kom engang med en interessant bemærkning. "Succes," udtalte han, "er evnen til at gå fra den ene fiasko til den næste uden på nogen måde at miste sin entusiasme." Succes ligger måske ikke i at være fuldkommen, men snarere i med beslutsomhed at arbejde sig tættere på fuldkommenhed. Thomas Edison var kendt for at aldrig at miste modet i sine forsøg på at opfinde den elektriske pære. Snarere så han hvert eneste fejlslagent forsøg som en succes. "Nu har jeg opdaget endnu en måde, der ikke virker."

Det er sjældent, vi vågner op en dag og pludselig har nået den fuldkommenhed, vi altid har ønsket os. Det er mere realistisk, at det kan blive et helt liv af kamp og gradvis forbedring. Den rejse er imidlertid glædesfyldt hele vejen, når vi lærer at fejre fremskridt og ikke fuldkommenhed. Selv i lederpositioner er vi nødt til at koncentrere os om folks bedste bestræbelse på at forbedre sig og se deres indsats i den sammenhæng. Hvor der er fremskridt, er perfektion kun et spørgsmål om tid.

I vores åndelige bestræbelser er der heller ingen mangel på nederlag. Efter at have studeret vores hjerter kan mange af os roligt konkludere, at vi afgjort er et 'arbejde under udførelse'. Vi hører om åndelige praktikanter, der var fuldstændigt uselviske og rene i hjertet. Alle deres handlinger virker på samme tid så fuldkomne og så naturlige. Hvordan skal vi forholde os til sådanne fuldkomne eksempler? Måske en god målestok er at sammenligne med os selv i stedet for at sammenligne os med andre. Hvor var jeg for et år siden, og hvor er jeg nu? At hente inspiration og opmuntring fra andres gode eksempel er vigtigt, men vi må også forstå, at vi hver især er på vores egen åndelige rejse, hvor vi erfarer vores egne personlige vanskeligheder og må forholde os til vores egne særlige hindringer. Jeg forsøger at fokusere på, hvordan jeg gør fremskridt på den vej i stedet for at sørge over, hvor utilstrækkelig jeg er i forhold til det fuldkomne niveau. ॐ

(**Min største åndelige...**, fortsat fra side 12.)

Måske lyder det enkelt, men dette var min største åndelige oplevelse. Denne ligefremme erkendelse, der paradoksalt nok undslipper de fleste på samme måde, som man ikke ser skoven for bare træer, var størst, fordi den er solid og tilgængelig, så snart jeg tænker over forskellen på, hvem jeg er, og hvad min krop er. Man kan med det samme observere, at verden består af mere end materie, af evig bevidsthed og personlighed. Herfra er erkendelsen af Guds eksistens ikke langt væk. Den store helhed, som jeg er en lille bevidst og personlig del af, må også være bevidst og personlig (hvordan skulle jeg ellers kunne være det?). Gud og jeg må af natur være ens bortset fra, at jeg er lille, og Han er umådelig. Vi er begge bevidste personer. At erkende Gud er med det samme at mærke Hans allestedsnærværende eksistens. Han er Herren, og jeg er Hans naturlige tjener. Min nøgle til lykke er at overlade min skæbne til Ham og leve for at tilfredsstille Ham.

Det var min største åndelige oplevelse, som jeg til min store forundring fortsat står midt i. ॐ

Mangler der mad i verden?

AfLalitanatha Dasa

Nedenstående indlæg er skrevet på opfordring af Dagbladet Politiken, der søger efter nye debattører til deres hjemmeside. Håbefulde aspiranter har kunnet indsende et dagsordenssættende debatindlæg på 900 ord med en ansøgning om at blive ansat som fast debattør. Indlægget er skrevet med dette fromme håb i baghovedet.

Er der mad nok i verden? Et relevant emne på den politiske dagsorden, skulle jeg mene. Med en stadigt voksende verdensbefolkning og måske en milliard mennesker, der ikke får mad nok hver dag, er det nærliggende at konkludere, at der allerede nu ikke er mad nok.

Men er det sandt? Det kunne jeg egentligt godt tænke mig at få diskuteret og bragt klarhed over. Er det med andre ord rigtigt, at der mangler mad i verden, og at Jorden umuligt kan brødføde en endnu større befolkning?

Faktisk tyder et nærmere kig på verdens fødevareproduktion på, at Jorden har rigeligt med de basale livsfornødenheder. Det egentlige problem er snarere et økonomisk system, der uvægerligt skævfordeler Jordens i øvrigt rigelige forsyninger.

På papiret kan Jorden sagtens brødføde den nuværende verdensbefolkning. Store arealer udnyttes dårligt eller forkert. Spildet er enormt. Den gennemsnitlige dansker smider årligt 60 kg mad ud. Sammenlagt kunne danskernes spild mætte omkring én million mennesker. Med én milliard, der lever lige så ødselt som danskerne, smides der på den måde mad til 200 millioner mennesker væk.

Vores husdyr er også et eksempel på spild. Her tænker jeg ikke på nyttige dyr, der giver noget til gengæld for det, de spiser. Men hvad med de tæt ved en million danske hunde? Hvor meget spiser de? Eller hestene? Før traktorens indførelse havde Danmark 650.000 heste, der leverede den nødvendige trækkraft til fødevareproduktionen. Hesten er dog ikke uddød med traktorens indførelse. Danmark har stadig en halv million heste, der for de 99 procents vedkommende er til pynt og æder uden at arbejde. Hvor stort et spild bliver det, når det ganges op til verdensplan?

Store dele af jordens opdyrkede arealer optages af unyttige og skadelige afgrøder på grund af kortsigtede og snævre økonomiske interesser. Tobak, kaffe, te, druer til vin og andre alkoholafgrøder, narkotika, osv. optager flere millioner kvadratkilometer god landbrugsjord, som kunne mætte måske en milliard mennesker.

Græsplæner er endnu et grelt eksempel på spild. Ifølge Bill Mollison:

"USA's største enkeltafgrøde, der kræver 573 kilokalorier pr. kvadratmeter at opretholde – mere energi end der bruges på dyrkning af majs eller grønsager – er plænegræs…Det anslås, at i USA var 6,5 millioner hektar afsat til græsplæner i 1978…og en stor udvidelse af græsplæneområdet er sket i årene siden." 6,5 millioner hektar svarer til halvanden gange Danmarks areal.

"I 1978 brugte græsplæner 15%–20% af USA's årlige gødningsproduktion, samme mængde, der brugtes på Indiens samlede fødevareproduktion." Den forbløffende kendsgerning er, at alle lande, "der dyrker store græsplænearealer, kunne producere al deres mad på samme areal med de samme ressourcer."[1] Al den jord, der nu spildes på græsplæner, kunne også i Danmark producere alle de grønsager, frugter og blomster, vi behøver!

Og så er det største madspild slet ikke blevet nævnt. At fodre brødkorn til køddyr i stedet for til mennesker spilder 90 % af næringsværdien. Således bruger Europa og Nordamerika over 90 procent af kornhøsten til opfostring af kreaturer, svin, får og høns.[2] De danske svin alene spiser for over 100 millioner mennesker.[3]

Kød er mad til få på bekostning af mange. For hvert 16 kg korn, der fodres til fedekvæg, får man kun et kg kød tilbage.[4] Hvad mere er, spilder rige lande ikke blot deres eget korn på kødproduktion, men importerer også store mængder proteinrig

planteføde fra den Tredje Verden. Her forbruger en person i gennemsnit 200 kg korn om året, hvoraf det meste spises direkte. Derimod spiser den gennemsnitlige europæer og amerikaner et ton korn om året ved først at fodre korn til dyr for derefter at spise kødet fra disse.[5] Hvis verdensbefolkningen blev vegetarisk, kunne Jorden med lethed brødføde det flerdobbelte af den nuværende menneskehed.

Bemærk også som en sidste ting, at moderne dyrkningsmetoder med traktorer, kunstgødning og sprøjtemidler i virkeligheden ikke er det effektive landbrug, som det normalt gøres til. Det mekaniserede landbrug har kun et stort udbytte målt i forhold til, hvor mange mennesker der er beskæftiget i det. Med maskiner kan én mand dyrke store mængder mad, men det betyder ikke, at udbyttet pr. arealenhed er maksimeret. Intensive smålandbrug med anvendelse af trækdyr og mange hænder såvel som intensivt havebrug har et større udbytte pr. arealenhed. Verdens fødevareproduktion kan således også forøges ved at genindføre mere traditionelle dyrkningsmetoder.

"Mangler der mad i verden?" startede jeg med at spørge, "eller er verdens fødevareproblem kunstigt og kun et fordelingsproblem?" Jeg mener, at tallene taler for sig selv. Gandhi udtalte engang: "Der er nok til alles behov, men ikke til alles begær ['There is enough for everyone's need, but not for everyone's greed']." Kan det siges bedre?

Er der således virkelig mangel på mad i verden? Eller havde Gandhi ret i, at Jordens problem ikke er for lidt mad, men for megen grådighed? Og hvis han havde ret, hvornår får vi så en politik, der ikke kun handler om at oppiske vores grådighed efter endnu mere produktion, forbrug og smid-væk, som er den egentlige rod til den skæve fordeling i verden i dag? ॐ

(Endnotes)

1 Bill Mollison, *Permaculture – A Designer's Manual,* Tagari Publications, Australia 1988, s. 434-435

2 Frances Moore Lappe, Diet for a Small Planet, (New York Ballantine Books, 1975), s. 12.

3 Citeret fra Praktisk Økologi, september/oktober 2000

4 Frances Moore Lappe, Diet for a Small Planet, (New York Ballantine Books, 1975), s. 10.

5 Lester Brown cited in Vic Sussman, The Vegetarian Alternative (Rodale Press, 1978), s. 234.

Hare Krishna Hare Krishna Krishna Krishna Hare Hare
Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare

Lær din medlæser at kende

Et Krishnabevidst projekt jeg beundrer

Af Dandaniti Devi Dasi

I det følgende kan du læse om forskellige Krishnabevidste projekter, som skribenterne har følt inspiration til at fortælle deres medlæsere om.

Nalini Matu:

Det er svært at træffe et valg eftersom alle projekter angående Krishnabevidsthed er lige inspirerende og vigtige. Fra mit perspektiv har det at have Sri-Sri Gaura-Nitais Tempel i Vanløse været det mest inspirerende.

Det startede for længe siden, da vi kom til Templet (der var i nærheden af Hillerød på det tidspunkt) og følte den fredfyldte atmosfære, havde darshan af smukke Sri-Sri Gaura-Nitai (vidste ikke hvem De var på det tidspunkt), forbløffet over at se alle de hengivne med dhoti'er sari'er, tilak etc. etc., et syn jeg end ikke havde set i Indien. Eftersom jeg altid havde været tiltrukket af vedisk kultur, greb dette syn mit hjerte og jeg var virkelig imponeret. Da jeg hørte foredraget over *Bhagavad-gita*, følte jeg mig fuldstændigt hjemme, idet de fleste af mine tvivl omkring Sanatana Dharma blev skyllet væk – alle brikkerne faldt på plads, og jeg kunne se hele grunden til, at jeg var kommet til Danmark. Jeg realiserede meningen med mine forhold, aktiviteter, lykke og sorg i forbindelse med at være menneske, datter, hustru, mor, søster, ven, kollega etc etc.

At have et velfungerende Tempel hjælper og inspirerer også til at have venskaber med hengivne. Jeg er evigt taknemmelig til alle de hengivne i Danmark, eftersom jeg lærer så meget fra hver eneste af dem, og jeg har stadig lang vej til at nå mit mål. Jeg beder oprigtigt til Sri-Sri Gaura-Nitai om at være barmhjertige imod mig, sådan at jeg aldrig vil tage vores Tempel og de hengivne for givet, og at jeg altid må føle mig inspireret til at tjene uselvisk, på hvilken ubetydelig måde jeg end kan. Med min beskedne tjeneste føler jeg mig mere tilknyttet Sri-Sri Gaura-Nitai, og mine tanker kredser om Dem, i hvad end jeg gør for Dem, i stedet for at tænke på et eller andet verdsligt. Jeg er ikke i stand til at forklare denne lyksalige oplevelse, man skal smage den selv.

Jeg føler en inderlig taknemlighedsgæld til alle de hengivne for at lade mig tjene, specielt til Caitanya Candra Prabhu, Tajesvi Krishna Prabhu, Lalitanath Prabhu, Yadunandan Prabhu, Danesh Prabhu, Amogha Drk Prabhu, Kamsahanta Prabhu, Madhavasraya Prabhu, Bhakta Oscar, Laxmirupa, Adityavarna, Dandaniti, Visakha, Kesava Priya, Revati, Lalita Gopinath, Lonnie, Vijay Laxmi og Sunita….

Sidst, men ikke mindst står jeg i evig gæld til Srila Prabhupada, eftersom det alt sammen er hans nåde, at vi har templer og hengivne på alle kontinenter og i alle store byer verden over.

Dandaniti Devi Dasi:

Måske er grunden til, at vi ikke har modtaget så mange indlæg denne gang, at hengivne er bange for at fremhæve et projekt frem for et andet? Det giver mig en anledning til at filosofere lidt over emnet.

Det vigtigste projekt i livet for os alle er at blive Krishnabevidste. Til dette formål har Herren Caitanya og Srila Prabhupada givet os ISKCON med alt hvad det indebærer af fantastiske tiltag til at gøre os Krishnabevidste: Templer, skoler, landbrugssamfund, restauranter, Deitetstilbedelse,

forelæsninger, *harinama*, *prasadam*-distribution, bogdistribution, festivaler…Nogle gange ville Prabhupada fremhæve en særlig del af hans mission: "Hvis du virkelige ønsker at glæde mig, så distribuer mine bøger". "*Sankirtan* eller sang på gaden … er vores vigtigste program". "Det vigtigste er at skaffe så mange livsmedlemmer som muligt". "Jeg påskønner jeres arbejde med at drive vores skole …jeg betragter jeres aktiviteter som det vigtigste i vores samfund". "Jeg betragter dette Mayapur-projekt som vores allervigtigste arbejde. "Det vigtigste er, at du må følge alle reglerne og reguleringer meget strengt." "Der er ingen tvivl om det; at distribuere bøger er vores vigtigste aktivitet."

Alt efter tid, sted og omstændigheder fremhævede Prabhupada forskellige aspekter af Krishnabevægelsen som den mest betydningsfulde. På samme måde kan vi også have forskellige tidspunkter i livet, hvor vi lægger mere vægt på en aktivitet frem for en anden. At Nalini valgte vores lokale ISKCON-tempel som det mest inspirerende projekt for hende, kan også være en øjenåbner. Somme tider glemmer vi at påskønne de hengivne, der er tættest på os og hjælper os i vores daglige liv med at blive Krishnabevidste. I stedet har vi travlt med at støtte de mest fantastiske projekter i den anden ende af verden. Eftersom hengiven tjeneste er absolut er der selvfølgelig intet galt i det, og en af de ting, jeg holder meget af ved ISKCON, er at det er en INTERNATIONAL bevægelse, ja faktisk ikke kun international, den er interplanetarisk, og Prabhupada sagde engang, at ISKCON også har sin afdeling i Goloka Vrindavana!

For nu at komme ned på jorden igen: Et lokalt projekt jeg holder meget af, er vores lokale Radio Krishna. I virkeligheden står jeg i stor gæld til Yadunanda Prabhu for at drive denne radio, der gjorde det muligt for mig (og tusinder af andre) at stifte bekendtskab med Krishnabevidsthed på en gradvis, men meget overbevisende måde. Jeg holder stadig meget af at lytte til Radio Krishna (et af de store plusser ved at være flyttet tilbage til København!). Udover selve det Krishnabevidste indhold minder det mig om alle de sjæle, der sidder og lytter med, og også dem der ikke lytter! Vi er alle del af Krishnas familie, så hvad kan vi gøre for at bringe alle medlemmerne tilbage til denne familie?

Hvis jeg skal nævne et projekt "fra den anden ende af verden" bliver det "The Bhaktivedanta Academy" i Mayapur. Bhaktivedanta Academy er et undervisningssted, hvor der undervises i den vediske filosofi, videnskab og kultur ud fra Prabhupadas lære, især med fokus på *Srimad-Bhagavatam*. Det er mange år siden, jeg sidst besøgte Mayapur, men jeg mødte en gruppe af lærerne fra Bhaktivedanta Academy til et seminar i Finland i 2009. Det var sådan en oplevelse, at jeg tænkte, at hvis jeg havde haft børn, ville jeg flytte til Mayapur for at sætte mine børn i den skole. Hver gang jeg har mødt tidligere eller nuværende elever fra denne skole, har jeg været imponeret over deres viden og deres personlige kultur. Prabhupada talte flere gange om Krishnabevægelsen som en "kulturel revolution", og med det mente han ikke blot, at vi skulle tiltrække folk med dans og teater, men at vi skulle skabe en revolution i vores individuelle kultur, den der foregår i hjertet og giver sig udtryk i den måde, vi forholder os til resten af verden. Dette er ofte den sværeste del, men bydende nødvendigt for at opnå vores hjem i den åndelige verden. Prabhupada sagde engang at denne verden ikke er for gentlemen og ladies. Så hatten af for dem, der kan lære os at blive åndelige gentlemen og ladies, egnede til at træde ind i Vaikuntha. ॐ

Næste måned: Min største åndelige oplevelse

I næste måned beder vi alle læserne om at fortælle om, hvad de anser for deres største åndelige oplevelse. Lalitanatha Dasa har allerede skrevet et indlæg til religion.dk om dette emne, så nu opfordrer vi alle til at lade sig inspirere og dele deres oplevelser med *Nyt fra Hare Krishnas* læsere. Send dit indlæg til dandaniti@krishna.dk eller adressen forrest i bladet senest d. 15. juli og gerne før.

Nyt alter til Sri-Sri Gaura-Nitai

Af Tejasvi Krishna Dasa og Madhavasraya Dasa

Det nye alter er nu færdigt og står i Mayapur. Så snart vi har midler til den endelige betaling af alteret og transporten, vil alteret blive sendt til Danmark. Vi håber at installere alteret så hurtigt som muligt til glæde for Sri-Sri Gaura-Nitai. Derfor beder vi ydmygt om donationer. Indtil videre er der indsamlet 17.500 kr. til alteret, hvilket betyder, at der stadig mangler 15.000 kr. til at dække den sidste udbetaling, transport og importmoms.

Alle donationer, der gives til Krishna-bevægelsen, er fradragsberettiget. Donationer kan indbetales i Nordea Bank, reg. 2128, kontonr. 6881118945. Husk at oplyse dit CPR-nr., hvis du vil kunne trække gavebeløbet fra selvangivelsen. Donationer kan også gives i kontante beløb til templet.

På vegne af Sri-Sri Gaura-Nitai

Madhavasraya Dasa og Tejasvi Krishna Dasa ॐ

Hare Krishna-mantra på hitlisten i USA

Sir Ivan, en amerikansk bankmilliardær, der er blevet technomusiker, har udgivet en ny single, en elektropopversion af Hare Krishna-*mantraet*, som er kommet ind som nr. 10 på USA's hitliste. I England er den efterfølgende blevet nummer 14 og 15 på de to mest populære hitlister.

Sir Ivan forklarer: "Lige så længe jeg lever, vil jeg aldrig glemme, hvordan jeg som barn i 60erne så Hare Krishna'erne...De virkede så ægte glade blot for at være i live og behøvede ingen materielle besiddelser for at være i en tilstand af lykke og indre fred. Jeg havde ingen anelse om, hvad Hare Krishna betød, men at høre dem synge det meget berømte *mantra* fik mig på ideen, at det kunne let overgå til en spirituel trance danseplade."

Kilde: http://news.iskcon.com/node/3692. ॐ

Katolikker opfordres til at genindføre kødfrie fredage.

Af Dandaniti Devi Dasi

En af nyhederne i det elektroniske nyhedsbrev, jeg modtager hver måned fra Dansk Vegetarforening, er at katolske biskopper i England og Wales nu opfordrer katolikkerne til at vende tilbage til den gamle katolske tradition med ikke at spise kød om fredagen. Fastedagen var ellers gradvist faldet ud af katolicismen, men ved biskoppernes forårsmøde blev det altså besluttet at vende tilbage til fredagsfaste. Man kan selvfølgelig spørge, hvorfor kun om fredagen? Men i det mindste opfordres alle til en lille smule "askese" om fredagen, fordi det var på denne dag Jesus gik bort. Katolske vegetarer opfordres i øvrigt til at udføre en anden form for selvvalgt askese på denne dag for at ære Jesus Kristus. Vi vil foreslå eventuelle vegetariske katolikker blandt vore læsere til at lade deres askese være kun at spise Krishna-*prasadam* på denne dag! ॐ

www.meatinfo.co.uk
http://www.telegraph.co.uk/news/religion/8512721/Catholics-told-to-abstain-from-eating-meat-on-Fridays..html

Ordliste

acarya: mester, der lærer igennem sit eget eksempel
asrama: livsorden bestemt i forhold til ens stadie i livet. Tempel eller kloster. De hengivnes private område i et tempel. Tempelskole, hvor eleverne bor i skolen
bhajana: tilbedelse. (overf.) stillesiddende sang (af Hare Krishna)
bhakti: hengivenhed. Hengiven tjeneste
brahmana: en person fra den første af de fire samfundsklasser, den intellektuelle
chante, chantning: fordansket fra engelsk 'to chant', der betyder at synge eller recitere
Deitet: (fordanskning af 'Deity':) Guddom. Hellig statue af Krishna.
dharma: natur, pligt. Populært oversat som religion
ekadasi: den ellevte dag efter fuld- eller nymåne
Gaudiya-vaisnavisme: Caitanyas religiøse tradition
gopi: kohyrdepige. Krishnas mest fortrolige hengivne i Vrindavana
grhastha: en husholder eller gift menneske
harinama: Guds hellige navn, (overf.) optog med sang af Krishnas hellige navne (egentlig 'harinama-sankirtana')
japa: lavmælt fremsigelse af et mantra (ordret: mumlen).
japa-mala: kæde, man tæller på under japa
Kali-yuga: den nuværende tidsalder, den fjerde af de fire tidsaldre. Den mest faldne og materialistiske tidsalder.
karmakanda: den frugtstræbende handlings vej
kichari: sammenkogt ret med ris, dal-bønner, grøntsager og krydderier
kirtana: forherligelse, sang af Hare Krishna (overf.) kombineret med dans
maya: illusion, kraft, energi. Oftest: Krishnas illusoriske energi
nama-hatta: gruppe af hengivne, der mødes hjemme hos sig selv
prasadam: (overf.) mad, der er ofret til Krishna. Ordret betydning: barmhjertighed
Ratha-yatra: traditionel vognfestival, specielt kendt fra Jagannatha Puri
sadhu: en hellig mand
samadhi: bruges her i betydningen mindestempel for en stor person efter hans død
sankirtana: fællessang af Hare Krishna. Caitanya Mahaprabhus bevægelse kaldes også sankirtana-bevægelsen. sannyasa: den forsagende livsorden
sannyasi: munk i forsagelsens livsorden
sastra: de åbenbarede skrifter
vaisnava: en hengiven af Visnu eller Krishna. Refererer også til 'monoteist'.
yajna: offerhandling
yatra: 'tempel' i betydningen organisation, institution eller menighed. Også festival, samling.
yogi: en, der praktiserer yoga, at forbinde sig med den Højeste

Herren Jagannathas sang

Ved
Dandaniti
Devi Dasi

Her er en tegning af Herren Jagannatha, du kan farvelægge. *Jagan* betyder "univers" og *natha* betyder "herre".

Du kan glæde Herren Jagannatha ved at synge omkvædet fra Hans sang:

jaganathah swami nayana-pata-gami (nayana-pata-gami) bhavatu me -

O Universet Herre, vis Dig venligst for mine øjne.

Du kan også synge

Jaya Jagannatha, Jaya Jagannatha, Jaya Baladeva, Jaya Subhadra!

Baladeva eller Balarama er Jagannathas ældre bror og Subhadra er Hans lillesøster.

Herren Jagannatha bliver rigtig glad, hvis du synger Hare Krishna-mantraet: Hare Krishna Hare Krishna, Krishna Krishna Hare Hare, Hare Rama Hare Rama, Rama Rama Hare Hare.

Hvis du er sammen med dine venner eller familie, kan I dele jer i tre grupper og synge i kanon. Det er kanonsjovt! Hvis du ikke ved, hvad det er at synge i kanon, kan din mor eller far forklare det til dig. ॐ

Det Krishna-bevidste køkken

Transcendental madlavning og kogekunst

Ved Dandaniti Devi Dasi

Ostedronning med tomatsovs

Ingredienser

panir af 2 liter mælk (cirka 450 g)
2 spsk. kikærtemel/hvedemel
1,2 dl ghee
1 tsk. hel spidskommen
2½ dl hakkede tomater, uden skræl (cirka 340 g)
1/8 tsk. cayennepeber eller paprika
¼ tsk. gurkemeje
6½ dl vand, grønsagsfond eller valle
½-1 tsk. salt
2 spsk. fint hakket frisk koriander, dild eller persille

Panir:

2 liter mælk
3 dl yoghurt

"Ostedronning" er den frie oversættelse af "*Panir Maharani*", navnet på en ret, hvor hjemmelavet *panir* (ost) flyder i en velkrydret tomatsovs. Opskriften stammer fra Srila Prabhupada, der viste de hengivne, hvordan man laver denne ret under sin *vyasa-puja*-fejring i Montreal i 1968. Til glæde for Srila Prabhupada og de fremtidige generationer af hengivne noterede Yamuna Devi ingredienserne ned og inkluderede den i sin evigt ekspanderende opskriftsamling.

Et par ord om tomater: Da jeg i sin tid begyndte at bruge indiske kogebøger, lagde jeg mærke til, at man altid skulle skrælle tomaterne, før man brugte dem i en chutney eller *sabji*. I lang tid troede jeg, dette blot var et spørgsmål om en blødere tekstur i retten, indtil Sri Radhe Mataji fortalte mig, at ved at skrælle tomaterne og tage kernerne ud er tomater meget lettere at fordøje.

Man kan tage skindet af tomaterne ved at blanchere dem (komme dem i kogende vand ½ -1 minut), hvorefter skrællen løsner sig og let kan pilles af. Kom evt. tomaterne i koldt vand straks efter blancheringen, så de er til at røre ved igen. Alternativt kan man skrælle tomaterne med en kartoffelskræller. Kernerne tages fra ved at presse den del af tomaten, hvor kernerne sidder, igennem en sigte.

Panir Maharani (Stegt ost i tomatsovs)

PANIR: Bring mælken i kog i en gryde. Når mælken koger op, hældes yoghurten i. Rør rundt, til mælken deler sig, og der dannes en grønlig valle samt små klumper af hvid ost. Tag gryden af varmen og lad den stå i et par minutter. Si osten gennem en si og læg den derefter i et osteklæde under pres i 20-30 minutter. Gem vallen til senere.

1. Skær *paniren* i terninger på 1½ x 1½ cm og læg dem på bagepapir. Drys melet over og vend dem forsigtigt rundt. Lad dem ligge i ti minutter.

2. Varm ghee'en i en gryde over middelvarme. Steg ostetykkerne heri i cirka 8 minutter, eller til de er gyldenbrune og sprøde. Vend dem forsigtigt undervejs, så de bliver jævnt stegte. Tag dem op med en hulske og læg dem til side.

3. Steg spidskommenfrøene i gryden, til de bliver en anelse mørkere. Kom tomater, cayenne/paprika og gurkemeje i og kog i 3-4 minutter. Kom osten og resten af ingredienserne i og bring retten i kog. Skru ned for varmen og lad retten simre i 10-12 minutter, delvist dækket med et låg.

Serveres med ris. ॐ

Gaura-Nitais ønskeliste for juli

Som nævnt andetsteds er Sri-Sri Gaura-Nitais nye alter nu færdigt og klar til at blive sendt fra Mayapur. Så snart der er indsamlet midler til den endelige betaling af alteret og transport, bliver alteret sendt til Danmark. Der mangler stadig 15.000 kr til at dække den sidste udbetaling, transport og importmoms, så her er en god mulighed for at give et bidrag, der vil gøre en synlig forskel i mange generationer fremover. Alle donationer kan indbetales i Nordea, reg. 2128, kontonr. 6881118945.

De største begivenheder i juli måned er *Ratha-yatra*–festivalerne i Aarhus og København henholdsvis den 8. og 9. juli. For Aarhus' vedkommende er det samtidigt indvielsesdagen for det nye center, der ifølge de seneste rygter skal hedde Krishnahuset. Derfor bringer vi også en ønskeliste for centeret i Aarhus denne gang.

alter
økologisk flydende honning
ren ghee, gerne økologisk
ren bomuldsvat
røgelse

køkken:
skærebræt af god kvalitet
forklæder af bomuld
rengøringsklude

bhoga (økologisk så vidt muligt)**:**
frisk frugt og grønsager
økologisk sødmælk
økologisk tykmælk/yoghurt/kærnemælk
økologisk smør
ghee
rørsukker
gur / jaggery
honning
diverse nødder, frø og kerner
koldpressede olier
kikærter
split mung dal

seva / tjenester:
rengøring af tempelrum efter søndagsfest (kl. 18-19)
medhjælpere i køkkenet søndag (kl. 12-15)

donationer
kontante donationer til nyt alter (se meddelelse ovenfor)
prasadam til søndagsfest: 1508 kr.
Mad for sjælen: 500 kr.
Vegetarisk lørdag: 1500 kr.

Ønskeliste for Krishnahuset i Aarhus

laksmi (pengedonationer)
støvsuger
gavekort til Solhjulet
ris (gerne øko)
dal (gerne øko)
nødder (gerne øko)
gavekort til IKEA
alle mulige forskellige krydderier
salatslynge
kartoffelskræller
grøntsagskniv
stavblender
kaffekværn (til krydderier)
poseklemmer
karklude
blender,
friske blomster (ikke planter)

Jeg vil gerne abonnere på "Nyt fra Hare Krishna".

Navn:.....
Adresse:.....
Email:.....

300 kr. pr. år (12 numre)
Denne indmeldelseskupón sendes til:
"Nyt fra Hare Krishna",
Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse

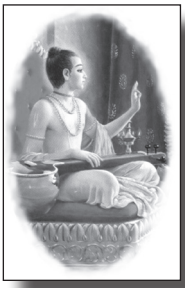

Sådan fanger man aber

”Hvordan fanger man en abe?” Har du nogensinde tænkt over dette meget vigtige spørgsmål?

Svaret er helt ligetil. Man behøver kun tre ting: en førsteklasses *laddu* (et stykke konfekt lavet af kikærtemel, sukker og smør), en krukke med en smal åbning og et reb.

Sådan gør man. Læg *laddu'en* ned i krukken, og bind krukken godt fast med rebet til et træ. Så er der bare at vente tålmodigt, til aben kommer. Når omsider den nysgerrige abe kommer, kigger den ned i krukken og får til sin store glæde øje på *laddu'en*. Med stor begejstring og utålmodighed fører aben sin hånd ned i krukken og griber *laddu'en*. Men nu viser det sig, at krukkens åbning er så smal, at aben kunne få hånden ned i krukken, men når den knytter hånden om *laddu'en*, kan den ikke trække den ud igen. Nu behøver man blot at gå stille og roligt hen og gribe aben. Den hyler og skriger, og den kan sagtens slippe væk, hvis den vil give afkald på *laddu'en.* Men den har sat sig så meget for at nyde *laddu'en*, at den ikke vil give slip, selv om det hele ender med at koste den friheden.

(Det næste spørgsmål, som ikke vil blive besvaret her, er: ”Hvordan tror du, *maya* fanger os?”) ॐ

Juli 2011

Fredag	**1.7**	**Sri Gadadhara Panditas bortgang** **Srila Bhaktivinoda Thakuras bortgang**
Lørdag	**2.7**	**Gundica Marjana**
Søndag	**3.7**	**Ratha Yatra** **Sri Svarupa Damodara Goswamis bortgang** **Sri Sivananda Senas bortgang**
Onsdag	**6.7**	**Sri Vakresvara Panditas bortgang**
Torsdag	**7.7**	**Hera Pancami (4 dage efter** *Ratha-yatra***)**
Mandag	**11.7**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for** *Sayana Ekadasi***)** ***Ratha* retur (8 dage efter** *Ratha-yatra***)**
Tirsdag	**12.7**	**Bryd fasten imellem 4:41–10:23**
Fredag	**15.7**	**Guru (Vyasa) Purnima** **Srila Sanatana Goswamis bortgang** **Caturmasyas første måned begynder (faste fra grønne blade i én måned)**
Onsdag	**20.7**	**Srila Gopala Bhatta Goswamis bortgang**
Lørdag	**23.7**	**Srila Lokanatha Goswamis bortgang**
Søndag	**24.7**	**ISKCON's oprettelse i New York**
Tirsdag	**26.7**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for** *Kamika Ekadasi***)**
Onsdag	**27.7**	**Bryd fasten imellem 6:28–10:32**
Onsdag	**3.8**	**Sri Raghunandana Thakuras bortgang** **Sri Vamsidasa Babajis bortgang**

Alle henvendelser til:

Nyt fra Hare Krishna

Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse, Tlf.: 5927 1930

Girokonto 1-688-3204, E-mail: lalitanatha@krishna.dk